

Cartes

Ser bon català

Joan Boronat Lecha. Blanes.

Hi ha ciutadans a Catalunya que no se senten ofesos pels insults que ens arriben des d'Espanya, ni implicats pels greuges i les ingerències de l'Estat espanyol; quan els remarques que a causa d'aquesta impassibilitat dubtes de llur catalanitat, llavors sí que s'ofenen, i s'excusen dient que per ser bon català no cal ser independentista, que és més important solucio?nar problemes com la corrupció i les retallades. Tot i que en l'àmbit estructural i econòmic no tota la culpa és d'Espanya, sinó que gran part de la culpa és dels polítics catalans, lluitar junts amb la resta d'espa?nyols contra els corruptes i estafadors ha resultat sempre inútil, perquè quan surt el tema identitari, quan ens queixem que la malintencionada Espanya ens vol exterminar la cultura i la llengua, amb les lleis contra Catalunya, i que, aquí sí, ens roba aquest benestar a una gran part de catalans, ens comencen a ploure insults de totes bandes.

Estafadors i aprofitats, és a dir, delinqüents, n'hi ha tant entre els "bons" catalans com entre els "bons" espanyols. Però, en l'àmbit de la cultura, que és universal, o estàs a la banda dels que lluitem per recuperar els drets identitaris d'una nació, o estàs a la banda dels prepotents que, per presumir d'imperi, han practicat, i practiquen, la destrucció i l'extermini d'altres pobles. Que cadascú se situï en el lloc que li dicti la seva consciència.

Es pot desitjar o no la independència, però si els que la volen només per la qüestió financera, no donen suport als que la volem sobretot per qüestió identitària, serà més difícil sumar per aconseguir-la.

La deixalleria

de Girona

Carles Teixidor i Batlle. girona.

Fa uns dies vaig anar a la deixalleria a portar-hi material divers amb l'objecte que d'aquesta forma pugui ser reciclat adequadament. La meva sorpresa va ser quan una persona va baixar d'un cotxe que tenia el maleter obert i que estava al costat dels contenidors, va esperar que jo deixés el que portava i ràpidament ho va agafar i ho va ficar a dintre del seu vehicle.

Curiosament no és la primera ni la segona vegada que això mateix em passa; però el que més em va cridar l'atenció i també em va indignar var ser el fet que els dos operaris de la deixalleria s'ho van mirar indiferentment, i no solament això, sinó que un d'ells fins i tot hi va fer la xerrada, com si es coneguessin de tota la vida.

La pregunta que em faig és... per què permeten fets com aquests? Com volen que les empreses de reciclatge se'n surtin si permeten que gent aliena s'emporti el que es diposita a la deixalleria?

Res més, ho deixo a la consideració de l'Ajuntament de Girona i dels polítics a qui correspongui.

"Separates"

kim durall. banyoles.

Que Catalunya podria, econòmicament, mantenir-se per si mateixa, ho sap tothom. Girona també ho podria fer i sortir guanyant de moment; però cal mirar el context total de l'absurda acció separata d'una manera realista, i això no convé a ningú (lleis dels grans números, simplificació dels costos globals, enfrontaments, rebutjos, aixafament d'inversions i mercats...). No convé a ningú menys als polítics de l'interès o de l'al·lucinament.

De veritat que no entenc el projecte separata, perquè un cec veu que no surt a compte, per ser un projecte retrògrada (va en contra del progrés de tots) i és insostenible i il·lusori.

Jo no mouré un dit pel tema. Sí el mouria per la independència de Girona, si es pogués dur a terme a través de l'annexió a França, però garantint un camí pacífic que no hi serà mai, perquè una Barcelona centralista com és no ho permetrà de cap manera, el mateix que passa a Catalunya respecte d'Espanya... i bla, bla, bla.... bla.

Qui ha guanyat
a Andalusia?

Francesc Buixeda Cabré. Santa Pau.

Hem viscut les eleccions anticipades d'Andalusia, en què la quasi totalitat de partits polítics ha considerat com una primera volta de les estatals que haurien de tenir lloc el pròxim mes de novembre.

En les primeres anàlisis, tothom ha guanyat, menys el PP i IU, però l'escenari televisiu i periodístic se l'ha emportat el PSOE com a vencedor, tot i haver tret els mateixos diputats que ja tenia (47), i no podent gaudir de la majoria absoluta (55 escons). Les primeres manifestacions del partit "guanyador", foren que manaria en solitari, potser no va pensar en tot el procés d'investidura de la Presidenta de la Junta.

Escollats els posicionaments de cadascun dels partits de l'oposició, es planteja el dilema, Ciutadans per donar suport demana la dimissió de Chavez i Griñan, el PP no es planteja votar a favor, Podem també imposa condicions paregudes a les de Ciutadans i IU no és rellevant. Per tant, els escenaris poden ésser molt diversos i fins i tot, si no s'arriba a pactes, en la segona volta possiblement tampoc es podria investir, la qual cosa provocaria la convocatòria de nous comicis.

Qui ha guanyat, a Andalusia? En realitat ningú, malgrat tot el que sí s'ha aconseguit és la proliferació de colors, desaparició del bipartidisme i la consegüent complexitat per a la investidura de la presidenta i posterior esdevenir diari i governabilitat de la Junta. Tot això comportarà haver d'adaptar les accions de govern a més participació i negociació, i a una nova forma de governar, fruit d'un procés d'assentament i consolidació democràtica.

En els propers comicis, per tant, classe política dirigent, haureu de prendre nota d'aqueixa primera volta que fomenta la regeneració que comportarà una nova forma de fer política.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/04/08/cartes/718188.html?utm_source=rss